

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at pålægge Naalakkersuisut til senest EM2020 at omdele til Inatsisartut en oversigt over forskellige tilskudsmodeller indeholdende beskrivelse af de økonomiske konsekvenser for det offentlige, private og borgerne, hvis der skulle etableres en flyrute til Iqaluit med offentligt engagement.

(Medlem af Inatsisartut Mimi Karlsen, Inuit Ataqatigiit)

Inuit Ataqatigiit takker medlem af Inatsisartut Mimi Karlsen for ovennævnte interessante og vigtige beslutningsforslag og har følgende bemærkninger:

Mimi Karlsens ønske og mål, nemlig er at der åbnes en flyrute mellem vores land og Iqaluit.

Kort sagt ønsker Inuit Ataqatigiit at sige, at vi er interesserede i dette vigtige forslag; Vi tager ingen forbehold og vi forstår hendes forslag og støtter det fuldt ud; for der skal ikke blot være flyruter til mod vest til Europa, men også nemmere ruter til den amerikanske fastland og til vores frænder i Canada.

Hvis vi skal se tilbage på historien, kan vi konstatere, at man i større eller mindre grad havde åbnet flyruter til Nunavut.

Jeg husker selv, at jeg sammen med min familie i 1995, da vi begyndte at rejse til udlandet, fløj fra Kangerlussuaq til Iqaluit og derfra videre til Ottawa. Men desværre lukkede man ruten Kangerlussuaq-Iqaluit i 2001. Dette var vi ærgerlige over og finder det beklageligt.

Senere i 2007 åbnede Air Greenland en rute til Baltimore i USA. Og vi flyv ruten nok en gang. Men atter engang lukkede man ruten inden der var gået 1 år.

Glæden blev ikke mindre, da Air Greenland i samarbejde med Inuit luftfartselskabet First Air åbnede en flyrute mellem Nuuk og Iqaluit.

Men lykken varede nok en gang kort, idet man allerede i 2015 nedlagde ruten efter 3 år.

Disse korte forsøg viser at man ikke var seriøst interesserede med ruten, samt at man kun gjorde halvhjertede forsøg.

Ja, det er ikke underligt at man bruger manglende økonomi på ruten som begrundelse for at nedlægge ruten. Men Inuit Ataqatigiit mener, at når man skal åbne en rute, så er det ikke nok at man vurderer lønsomheden efter 3 eller 4 år.

Man skal først foretage en god planlægning, man skal udvise tålmodighed og ikke mindst have en solid politisk opbakning.

Når man skal oprette en rute der skal kunne betale sig, så bør man bruge omkring 10 år med forsøg.

Inuit Ataqatigiit lægger vægt på, at vi har nemmere muligheder for at have kontakt samt rejsemuligheder med vores frænder.

Vores historie, levevis samt sproglige og kulturelle udgangspunkt er den samme; fra Tjukutka, Alaska og via Canada til vores land.

Jeg ved, fordi jeg selv har erfaringer med det; at vores sprogkyndige og kulturfolk mangler en direkte rute til Nunavut og jeg ved at det samme gør sig gældende blandt vores frænder på den anden side, derfor anser Inuit Ataqatigiit at en direkte rute til Nunavut er vigtig hvad angår vores værdier. Hvis vi skal kunne dele vores kultur, uddannelse samt sprog og erfaringer så mener Inuit Ataqatigiit at vi ikke kan undvære denne rute.

Ikke kun for vores frænders skyld; men også fordi vi skal fremme handel, økonomi og turisme mener Inuit Ataqatigiit at vi ikke kan undvære en direkte rute til Canada; hvis vi skal udvikle turisme og råstofindustri, er det yderst vigtigt at vi åbner direkte rute fra USA og Canada til vores land.

I starten af juli 2019 præsenterede Naalakkersuisut en analyse om flyruten mod vest, som havde udgangspunkt i FM2017/103. Kort sagt konkluderede man i den nævnte redegørelse, at man i 2012-2015 havde et driftsunderskud på 1 mio. kr., som resulterede i, at man nedlagde ruten.

Når man skal tænke på, at Landskassen har en årlig omsætning på 7 mia. kr., så synes 1 mio. kr. at være en dråbe i havet. Selvfølgelig er forholdene anderledes i dag og de ændrede forhold gør, at tallet i dag kunne se anderledes ud, men den ene million i underskud i forhold til en årlig omsætning på 7 mia. kr. er en dråbe i havet.

Vi er parate til at bevilge 1 mio. kr., og vi hos Inuit Ataqatigiit er overbeviste om, at merbevilling på 1 mio. kr. på sigt kan siges at være en god investering.

Med disse bemærkninger tilslutter vi os Mimi Karlsen, Inuit Ataqatigiits forslag og henviser den til behandling i relevant udvalg.

Tak

Mvh

Peter Olsen